

Elisabeta POP

Grădinița – pepinieră pentru viitori artiști și viitori spectatori

Zilele trecute am avut prilejul să asist la o manifestare ce putea fi una de rutină, dar n-a fost deloc așa: anume, o după-amiază dedicată Teatrului cu păpuși și Teatrului cu copii-artiști pentru copiii din grădinițe. Și nu numai...

Invitația am primit-o din partea unei educatoare inimoase. Suita de reprezentații teatrale încheia... spectaculos, la Oradea, un **Simpozion național** (ajuns la ediția a IV-a), intitulat „**Grădinița în reformă – responsabilitate și eficiență**“.

Habar n-am dacă, după întâlnirile și expunerile teoretice, doamnele educatoare (nu este, chiar nu este – oare de ce – nici un bărbat-educator?) s-au edificat asupra eficienței muncii lor cu copiii, un lucru știu însă, că ceea ce am văzut, vreme de 3–4 ore, acolo, în spațiul foarte curat, îngrijit și plin de flori și de verdeață al Grădiniței nr. 52 (vai, ce bun exemplu este pentru cei mici *locul* unde învață și se joacă!) a fost rodul nu doar al capacităților intelectuale, al inteligenței și priceperii artistice a educatoarelor, ci și rodul unei iubiri neprefăcute, sincere și entuziaste a acestora.

Am urmărit opt spectacole, din care două–trei pe CD, cu explicații detaliate din partea educatoarelor. Cele „pe viu“ au fost încântătoare și pline de farmec.

Cu mijloace dintre cele mai simple și la îndemâna oricui, foarte tânăra Ioana Klein a adus micilor spectatori – actori, în același timp – cele patru anotimpuri, sensibilizându-i la gerul aspru al iernii, la vuietul mării, la răpăitul ploii repezi de primăvară, la apariția curcubeului, la gustul căpșunelor zemoase, mâncate cu poftă în toiul verii, la frunzele îngălbenite ale toamnei... Incredibil, cu un föhn, trei umbrele, conuri de brad, o stropitoare, niște fulare și niște bucăți de mătase, cuburi de gheață și, firește, toate scăldate în muzica lui Vivaldi. Culoarele, pipăitul, auzul, văzul, toate au fost puse la încercare, așa, ca-ntr-o joacă...

Într-un alt spectacol, de nici douăzeci și cinci de minute, condus de tânăra educatoare (de la Grădinița nr. 20) Ana Florea, studentă la Actorie în penultimul an, l-a jucat ea însăși pe Puck, iar cei mici au interpretat, cu sensibilitate maximă, trista poveste a *Soldățelului de plumb*, o dramatizare semnată de... regizoare. Viitoarea actriță ar fi dat cu acest spectacol un bun examen de an.

Două inimoase și excelente educatoare, ele însele mari iubitoare de teatru, pe numele lor Mimi Vancea (cea care m-a și invitat, de fapt) și Geta Laza, au jucat un întreg spectacol destinat copiilor din Grădinița nr. 10 (un loc de unde nu-ți mai vine să pleci, fiindcă sunt mai multe flori pe coridoare decât în serele specializate și unde e o curățenie exemplară, sunt sute de jucării, desene, covoare moi și... multă dragoste). Au rostit textul cu vervă, cu inteligență și cu umor, povestindu-ne cum ajung legumele în... ciorbă. Au animat legume de tot felul, ingenios făcute tot de ele, o oală mare de... carton și o muzică veselă ce însoțea versurile rostite cu voioșie de menestrel. Dansau pentru noi, în drum spre... oală, vinete și morcovi, cartofi și varză creată, pătrunjel și salată, castraveți și roșii...

Doamna Samica Boghiu de la Grădinița nr. 9 a adus un spectacol foarte frumos dedicat primăverii. Într-un decor verde, pe trei niveluri, evoluau personajele cele mai diverse: soarele, vietățile naturii, animale și plante, flori și fluturi, ba chiar și o simpatică ladă de gunoi (interpretul și-a luat rolul în serios), fiindcă cei mici trebuie, nu-i așa, să învețe cât de importantă este o natură curată.

Costume adecvate, lucrate atent și cu fantezie, bănuiesc, de mămicile grijulii, elemente de recuzită, muzici potrivite, și, nu în ultimul rând, entuziasmul și firescul remarcabil al interpreților-copii. Și o imensă bucurie pe chipurile lor inocente.

Un alt spectacol (Grădinița nr. 54), educatoarele-instructoare Rodica Lezeu și Eleonora Curtui) a folosit tehnica cunoscută a teatrului cu păpuși pentru a le vorbi copiilor, pe un ton nicidecum didactic, despre efectul plantelor medicinale, despre cum să se ferească de răceli și boli. Copiii, se știe, sunt gata să devină pe loc doctori, numai să le permiți să-ți „dea injecții“ sau să-ți administreze medicamente.

Câteva modalități simple de a-i face fericiți pe cei mici ne-au oferit și doamnele educatoare Lidia Petrică, Loredana Mirițescu (Grădinița nr. 56) și doamna Rodica Boța (Beiuș), demonstrând, practic, cum se pot confecționa și mânuși păpușile, cum prind ele viață dacă au în spate copii sau educatoare care le iubesc și le însuflețesc cu inteligență și imaginație. Au venit la întâlnire țanțoși rățoi, elefănței greoi, iepurași isteți, ursuleți, cățeluși tandri și pisicuțe miorlăite.

Moderatoarele acestei întâlniri – doamnele Voichița Vancu și Maria Nan – precum și doamna inspectoare Maria Ivănescu au subliniat, în intervențiile lor, importanța unor asemenea spectacole, care, chiar dacă nu ating, artisticește, perfecțiunea, sunt sigur binevenite, fiindcă dezvoltă simțul artistic al copiilor, le trezesc gustul și interesul pentru spectacolul teatral. Ei pot fi mâine actori (câți din marii artiști nu-și încep poveștile despre cum au ajuns pe scenă cu „eram la grădiniță, aveam vreo 4–5 ani, când...“) dar, mai ales, au o șansă în plus să ajungă buni spectatori, ceea ce nu e deloc puțin...